

igjen. Jeg tillader mig at foreslaa at gaa den modfatte Vej, nemlig, at vi idag vedtage Forslaget, og at man dernæst mellem 2den og 3die Behandling henlægger i Bureauet til almindelig Eftersyn de Oplysninger, som Finantsudvalget har havt til sin Raadighed, og dersom man saa finder, at Finantsudvalget har gjort Uret i at tilraade Vedtagelsen af Forslaget, kan man saa forfaste det. Dette forekommer mig at være den lensældigste Maade at gaa frem paa, men jeg kan godt forstaa, at det kan gaa her ligesom det hedder efter det gamle Ordsprog: Naar de Mægtige forse sig, maa de lavere Stillebe lide derunder. Nu har det ærede Medlem fra Vangeland igaar sagt, at han ikke vilde stemme for dette Forslag. (Berg: Jeg bryder mig ikke om, hvorledes det ærede Medlem vil stemme.) Ja, men jeg bryder mig om det, jeg lægger megen Vægt paa det ærede Medlems Stemme. Altsaa det ærede Medlem vilde igaar ikke have stemt imod Forslaget, men idag vil han stemme imod det paa Grund af hans Misforståelse med, at to mægtige Mænd her i Thinget have taget denne Sag i Forsvar, nemlig den ærede Ordfører og den ærede Formand for Finantsudvalget (Berg). Nu siger jeg: Skulle vi ikke gaa en mildere Vej og holde os til at lade det være Sagen i og for sig, der er afgjørende, og derimod ikke de enkelte Medlemmers Optræden, som kan have mishaget En eller Anden. Tøvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det undrer mig noget, at man kunde komme til den meget stærke Strid angaaende dette Spørgsmaal. De fem af de Forfatterinder, som der her er Tale om, har man tidligere ladet passere her igjennem Thinget uden at gjøre Indvending derimod. Nu er der kommet fem andre til, og det er maaste altsaa det, at de ere komne i større Rhyng, der har vaakt Forsærdelse hos Nogle. Tøvrigt tror jeg, at man fra Først af har villet være mild i denne Sag, og jeg raader til, at man ogsaa bliver det tilsidst. Det kan gjerne være, at man ønsker, at de Stores Stridigheder ikke skulle gaa ud over de Svagere, og jeg tror ogsaa, det var godt, om det gik saaledes. Jeg maa altsaa for mit Vedkommende, saavidt jeg har været med at tiltræde dette Forslag, ganske afvise det Ansvar, der er blevet gjort gjældende mod Finantsudvalget. Det er naturligtvis kun paa mine egne Begne, jeg taler her. Skulde der tales paa Udvalgets Begne, maatte det være Ordføreren eller Formanden for Udvalget. Jeg er mig bevidst her at have handlet paa samme Maade, som i Hundreder af andre Tilfælde i den Arrække, hvori jeg har været Medlem

af Finantsudvalget. Det er en Fremgangsmaade, der ikke er bleven dadlet i Almindelighed, saa jeg ser ikke, hvorfor den nu skal være Gjenstand for Dadel.

Mourad: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opfordrede mig til at paabejære mig Lov for Bevilningen til Børnehjemmet i Roskilde, men det er en Fordring, der ellers ikke gjøres med Hensyn til Bevillinger. Hvilken Lov vilde det ærede Medlem beraabe sig paa for disse Forfatterinder? Hvor findes den? Men dertil kommer, at vi, dersom vi følge Udvalget, stemme iaar for to nye Børnehjem, nemlig for Børnehjemmet „Rana“ paa Nygaardsvai ved Strandveien i Kjøbenhavn, der er beregnet for 15 Børn, og for Børnehjemmet „Bethania“ i Aakirkeby, der er beregnet for 20 Børn, og naar De stemme for dem, hvorfor ville De da udelukke et saa vel anbefalet Børnehjem som det i Roskilde, hvortil dog Private have bidraget 10,000 Kr., og som er anbefalet af Præst, Borgmester og Amtmand og et Medlem af selve Thinget her (Scheel). Deri vil der være en Modsigelse; naar de ikke stemme for Børnehjemmet i Roskilde, komme de i Modsigelse med dem selv. Hvor gjerne vi end altid følge Finantsudvalget, bekræfter det netop Finantsudvalgets Anseelse, naar de paa et enkelt Punkt afvige fra det; saa vise de netop deres Selvstændighed, og derved faae deres andre Afstemninger over Finantsudvalgets Forslag et ganske andet Vægt. (Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.) Nei, jeg er ikke færdig. Jeg skal derimod følge de ærede Herrer med Hensyn til disse Forfatterinder. Jeg er virkelig altfor glad, naar der er en Samstemning mellem dette Thing og Regjeringen, til at jeg saa skulde gjøre noget som helst Forsøg paa at forstyrre det. Sa, en Mand, som min Nabo (Brandes), kunde det maaste være til Fornøielse at forstyrre det, men mig kunde det ikke falde ind. Jeg stemmer for det; jeg stoler paa den høitærede Minister og paa Finantsudvalget; jeg har Tillid til dem. Selv kjender jeg ikke meget til Litteraturen, det vil jeg villig indrømme. Jeg har ellers et Forslag til Finantsudvalget. Ville de ikke anstafte de Hovedværker, hvorpaa deres Forslag begrunder sig, saaledes at hvert Medlem af Thinget faar et Exemplar af disse Værker? Det vilde tillige være disse tvindelige Forfattere, som de interessere dem saalevende for, overordentlig kjærkomment, naar der saaledes paa eengang blev Efterspørgsel efter deres Værker. Det vilde der være af Anledning til. Men ville de ikke gaa saa vidt,